

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Moraru,

Judecătorii – Ion Guzun și Valentina Clevadi,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 iulie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, declarate de avocații Sergiu Coptu și Dumitru Radu în numele inculpaților

Cracan (Cecan) Dinu Stepan, născut la 31 martie 1984, originar și domiciliat or. Strășeni, str. Unirii 36;

Cecan Oleg Stepan, născut la 14 martie 1987, originar și domiciliat or. Strășeni, str. Unirii 36.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.08.2009 - 27.07.2010;

Instanța de apel: 14.09.2010 - 22.04.2011;

Instanța de recurs: 25.07. - 29.11.2011;

Instanța de apel: 06.01. - 04.05.2012;

Instanța de recurs: 22.06. - 30.10.2012;

Instanța de apel: 11.12.2012 - 23.05.2013;

Instanța de recurs: 01.08. - 26.11.2013;

Instanța de apel: 23.12.2013 - 02.06.2015;

Instanța de recurs: 30.07. - 09.12.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 iulie 2010, **Cracan (Cecan) Dinu** a fost condamnat:

- în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 6 luni închisoare,
- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare,
- în baza art. 352 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 4 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Cecan Oleg a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate a constatat, că Cracan (Cecan) D., în vara anului 2008, avînd intenția și urmărind scopul consumului substanțelor narcotice, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale,

prevăzînd urmările lor și admițînd în mod conștient survenirea acestor urmări, a cules de pe o fișie de teren în regiunea localității Dumbrava, com. Trușeni, mun. Chișinău, frunze de cînepă pe care, ulterior le-a uscat și le-a fărîmițat, pregătindu-le și păstrîndu-le la domiciliul său amplasat pe adresa str. N. Costin 49/A, mun. Chișinău precum și la domiciliul prietenei sale Cracan N., amplasat pe adresa bd. Decebal 23, ap. 126, mun. Chișinău, pentru consum personal și fără scop de înstrăinare.

La 19 februarie 2009, au fost efectuate percheziții la domiciliul lui Cracan (Cecan) D. amplasat pe adresa str. N. Costin 49/A, mun. Chișinău, precum și la domiciliul temporar al acestuia amplasat pe adresa bd. Decebal 23, ap. 126, mun. Chișinău, în cadrul cărora au fost depistate și ridicate substanțe narcotice, care potrivit raportului de expertiză chimică nr. 70 din 20 februarie 2009, reprezintă „marihuană” în stare uscată, în cantitate totală de 104,16 grame, ce constituie proporții mari.

2.1. Tot el, la 19 ianuarie 2009, aproximativ la ora 00⁰⁰, în apropierea blocului locativ amplasat pe adresa str. N. Costin 37, mun. Chișinău, avînd intenția și urmărind scopul săvîrșirii huliganismului agravat, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și admițînd în mod conștient survenirea acestor urmări, prin încălcarea grosolană a ordinii publice și prin exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate, se adresa cu cuvinte necenzurate în adresa cet. Bîstrica D., și dînd dovadă de o deosebită obrăznicie, i-a deteriorat acestuia cu pumnii oglinda retrovizorie de la autoturismul personal model „Ford Escort” n/î C AO 881, precum și i-a defectat cu pumnii unele părți componente ale caroseriei.

Apoi, continuîndu-și acțiunile sale huliganice, l-a amenințat cu omor pe cet. Bîstrica D. cu pistolul său personal model „CZ 2075” nr. A359337, pe care îl deținea în baza permisului de portarmă nr. 21/13303, care fiind neîncărcat cu cartușe, îl îndrepta în direcția acestuia și trăgea închizătorul armei, simulînd tragerea unor focuri în direcția lui.

2.2. De către organul de urmărire penală le-a fost înaintată învinuirea lui Cracan (Cecan) D. și Cecan O. pentru faptul că au comis șantajul însoțit de răpirea proprietarului în următoarele circumstanțe.

Presupunînd că cet. Dragoi D., care locuia din luna decembrie 2008 la gazdă amplasată pe adresa str. Nicolae Costin 49/A, mun. Chișinău, i-a denunțat la poliție privitor la păstrarea substanțelor narcotice, știind despre faptul că acesta are rude care se află la muncă peste hotarele R. Moldova și poate dispune de mijloace financiare, din motiv de răzbunare au hotărît să dobîndească prin șantaj de la el mijloace bănești, în proporții considerabile.

Astfel, în vederea atingerii scopului său criminal, la 09 martie 2009, aproximativ la ora 09⁰⁰, sub pretextul să-i ajute la transportarea unor bunuri, Cracan (Cecan) D. împreună cu fratele său, Cecan O., l-au ademenit pe Dragoi D. în automobilul model „Renault Megan”, n/î C NX 969, și s-au deplasat spre s. Dumbrava, mun. Chișinău. Pe drum, în timpul deplasării Cracan (Cecan) D. și Cecan O. l-au învinovățit pe Dragoi D. de faptul că i-a denunțat la poliție și din cauza lui au probleme, după care, Cracan (Cecan) D. i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii peste corp.

Ajungînd în fișia de pădure din marginea s. Dumbrava, mun. Chișinău, la un loc dosit de traseu, l-au coborît violent din automobil, apoi amenințîndu-l cu moartea

și lovindu-l cu palmele peste față, i-au cerut să le transmită bani în sumă de 3000 euro.

Primind amenințările ca reale și înțelegând că ele pot fi realizate, Dragoi D a acceptat să le transmită banii ceruți dar le-a comunicat că la acel moment nu dispunea de așa sumă de bani. Atunci, în scopul realizării intențiilor sale criminale, s-au deplasat în s. Tătărești, r-nul Strășeni unde, sub amenințări cu moartea și răfuială fizică, l-au impus pe Dragoi D. sub un nou pretext inventat, precum că a deteriorat automobilul ce aparține lui Cracan (Cecan) D. și îi este dator cu 3000 euro, să ceară ajutor material de la tatăl său, Dragoi A., iar ulterior să le transmită banii nominalizați. Ca rezultat, Dragoi A. a telefonat în Italia fiicei sale Dragoi O. și a rugat-o să-i transmită fiului său Dumitru suma de bani.

După discuția cu cet. Dragoi A., la 09 martie 2009, aproximativ la orele 17⁰⁰-18⁰⁰, Cracan (Cecan) D. împreună cu Cecan O și Dragoi D. s-au deplasat cu automobilul în mun. Chișinău, str. Nicolae Costin 49 A, unde după răpire l-au privat pe ultimul de libertate în subsolul casei de locuit amplasată pe adresa indicată supra, pentru a se asigura că vor primi suma de bani cerută și a exclude eventuala adresare la poliție.

În continuarea acțiunilor sale criminale, la 10 martie 2009, aproximativ la orele 10⁰⁰-11⁰⁰, Cracan (Cecan) D. împreună cu Cecan O., l-au urcat pe Dragoi D. în automobilul model „Renault Megan”, n/î C NX 969 și s-au deplasat la reprezentanța nr. 1 a „Băncii de Economii” din mun. Chișinău, str. V. Lupu 18 unde ultimul, sub control, a primit 1500 euro, transferați de sora sa Dragoi O., echivalentul a 20273,25 lei, conform cursului oficial al BNM la data săvârșirii infracțiunii, după care s-au reîntors pe str. Nicolae Costin 49/A și le-a transmis banii ceruți.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Cracan (Cecan) D. și Cecan O. au fost încadrate în baza art. 189 alin. (4) Cod penal, *șantajul, adică acțiuni intenționate manifestate în cererea de a transmite bunurile proprietarului, amenințând cu violență persoana, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate, prin amenințare cu moartea și urmat de dobândirea bunurilor cerute, însoțite de răpirea proprietarului.*

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de către:

- **procuror**, care a invocat ilegalitatea sentinței în partea achitării inculpatului Cecan Oleg și netemeinicia reîncadrării acțiunilor lui Cracan (Cecan) D. pe episodul de șantaj, argumentând că prima instanță nu a dat apreciere justă probelor administrate și cercetate, deoarece vina lui Cracan (Cecan) D. și Cecan O. pe art. 189 alin. (4) Cod penal, a fost confirmată pe deplin prin declarațiile părții vătămate Dragoi D., ale martorului Dragoi A., care au fost depuse în ședință de judecată sub jurământ și a fost preîntâmpinat de răspundere penală, procesele-verbale de cercetare la fața locului, concluzia expertizei biologice nr. 192 din 31 martie 2009, procesele-verbale de confruntare dintre partea vătămată și inculpați.

Prima instanță, ilegal a recalificat fapta lui Cracan (Cecan) D. drept samavolnicie, aplicându-i pedeapsa pentru fapta care nu întrunește elementele infracțiunii, fiindcă infracțiunea prevăzută de art. 352 Cod penal, este una materială, consumându-se din momentul survenirii rezultatului, iar rezultatul infracțional a fost dobândirea ilicită a sumei de 1500 euro, care nu depășește suma de 50 000 lei și în cazul dat lipsește latura obiectivă a infracțiunii de samavolnicie.

Apelantul a solicitat casarea parțială a sentinței în partea achitării inculpatului

Cecan Oleg pe art. 189 alin. (4) Cod penal, și recalificarea acțiunilor lui Cracan (Cecan) D. din prevederile art. 189 alin. (4) Cod penal în cele ale art. 352 alin. (2) lit. d) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de condamnare a lui Cecan O. și Cracan (Cecan) D. în baza art. 189 alin. (4) Cod penal, la 7 ani 6 luni închisoare, fiecare, în rest măsura de pedeapsă aplicată lui Cracan (Cecan) D. pentru infracțiunile prevăzute de art. art. 217 alin. (2), 287 alin. (3) Cod penal, de menținut.

Potrivit art. 84 Cod penal, pedeapsa definitivă lui Cracan (Cecan) D. de stabilit 8 ani închisoare.

- *avocatul Coptu Sergiu, în numele inculpatului Cracan (Cecan) Dinu*, care a solicitat achitarea lui Cracan (Cecan) D. pe art. art. 287 alin. (3), 352 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece el nu a săvârșit infracțiunile, invocând că între inculpat și Bîstrica D. a avut loc un conflict în timpul căruia ei s-au înjurat și îmbrâncit reciproc, nu a încălcat ordinea publică în timpul conflictului, el nu a fost inițiatorul conflictului, nu a folosit pistolul, acesta nici nu se afla la el dar era în automobil, iar declarațiile martorilor Bîstrica D. și ale mamei sale Bîstrica S., urmau a fi apreciate critic, mai mult, inculpatul Cracan (Cecan) D. s-a împăcat cu Bîstrica D. și ultimul careva pretenții față de inculpat nu avea.

Apelantul a considerat că acțiunile intenționate menționate mai sus nu pot forma de sinestătător componenta infracțiunii de huliganism.

Aceste acțiuni principale trebuiau să fie însoțite obligatoriu de oricare din acțiunile adiacente, menționate în dispoziția alin. (1) art. 287 Cod penal: aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebeau prin cinism sau obrăznicie deosebită.

Referitor la episodul privind șantajul, apărarea a menționat că inculpatul Cracan (Cecan) D. nu a recunoscut această infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2011, apelul avocatului Coptu Sergiu în numele inculpatului Cracan (Cecan) D., a fost respins ca nefondat, iar apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința, în partea învinuirii pe art. 189 alin. (4) Cod penal, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Cracan (Cecan) D. și Cecan Oleg au fost condamnați în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 4 ani închisoare fiecare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale;

- Inculpatului Cracan (Cecan) D., recunoscut vinovat în baza art. art. 217 alin. (2), 287 alin. (3) Cod penal, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui Cracan (Cecan) D. i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, iar lui Cecan O. i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a concluzionat, că a fost confirmat faptul șantajului din partea lui Cracan (Cecan) D. și Cecan O., deoarece probele administrate de prima instanță și instanța de apel au confirmat cu certitudine

că inculpații au cerut de la partea vătămată Dragoi D. suma de 3000 euro, sub pretextul că i-a denunțat la poliție pentru păstrarea de droguri, amenințându-l cu răfuială în caz de refuz și au primit de la acesta suma de 1500 euro.

Instanța de apel a considerat, că nu a fost dovedit faptul răpirii părții vătămate și privării lui ilegale de libertate, căci acesta singur a declarat că în acel moment se afla cu traiul în casa inculpaților, ei erau în relații de prietenie și l-au rugat să-i ajute la încărcarea unor lucruri, el acceptând.

Conflictul a apărut ulterior, în timpul deplasării și după aceasta el nu a declarat că a dorit să plece undeva și inculpații nu i-au permis. Partea vătămată Dragoi D. a mai declarat, că din subsolul casei el putea să plece, dar nu a plecat de frică, și nu pentru că nu avea posibilitate.

De asemenea, instanța de apel a conchis, că partea vătămată putea să-i spună tatălui său când au mers în s. Tătărești, că este ținut cu forța de inculpați și amenințat cu moartea, dar nu să susțină versiunea înaintată de Cracan (Cecan) D..

Referitor la condamnarea lui Cracan (Cecan) D. în baza art. art. 217 alin. (2), 287 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a menținut condamnarea în baza acestor articole, precum și pedeapsa stabilită acestuia de către prima instanță.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și avocatul Coptu Sergiu, în interesele inculpaților au atacat-o cu recursuri ordinare.

5.1. Procurorul în recurs solicitând casarea hotărârii contestate, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, din motiv că instanța de apel incorect a apreciat probele administrate și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Recurentul a considerat că instanța de apel a constatat o stare de fapt practic identică cu cea constatată de organul de urmărire penală, însă a efectuat o calificare incorectă a acțiunilor făptuitorilor, excluzând din învinuirea adusă elementul calificativ prevăzut de art. 189 alin. (4) Cod penal - „...acțiuni însoțite de răpirea proprietarului”, instanța de apel în mod nejustificat a reîncadrat acțiunile inculpaților în baza unei legi mai blânde, punând la baza soluției afirmațiile părții vătămate, precum că el ar fi avut posibilitatea să se eschiveze de la făptuitori și să-și anunțe rudele apropiate, la fel decizia instanței de apel este nefondată și în partea aplicării prevederilor art. 79 Cod penal.

5.2. Avocatul Coptu Sergiu, în interesele inculpaților Cracan (Cecan) Dinu și Cecan Oleg, în recurs solicitând menținerea sentinței, în partea achitării lui Cecan O. de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, iar în privința lui Cracan (Cecan) D. să fie rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Cracan (Cecan) D. să fie achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 287 alin. (3), 352 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiind recunoscut vinovat Cracan (Cecan) D. numai în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și să fie dispusă liberarea lui Cracan (Cecan) D. de răspunderea penală în temeiul art. 55 Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime minimă, iar în partea corpului delict - pistolul model „CZ 2075” nr. A359337 și permisul de portarmă nr. 21/13503 să fie dispusă restituirea acestora inculpatului Cracan (Cecan) D..

Recurentul a invocat că Cracan (Cecan) D. a recunoscut vina doar pe episodul privind păstrarea substanțelor narcotice la domiciliu, în acțiunile lui Cracan (Cecan) D. nu persistă nici un element al componenței de huliganism agravat.

Referitor la episodul privind șantajul, prima instanță corect i-a achitat pe Cracan (Cecan) D. și Cecan O. deoarece nu a fost dovedită vina acestora, iar concluzia primei instanțe referitor la existența în acțiunile inculpatului Cracan (Cecan) D. a componenței de samavolnicie și nu de șantaj este neîntemeiată și ilegală.

A considerat că în acțiunile lui Cracan (Cecan) D. și Cecan O. lipsesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune, atât în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3) sau alin. (4) Cod penal, cât și elementele constitutive ale componenței prevăzute de art. 352 alin. (2) lit. d) Cod penal.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 noiembrie 2011, a fost respins ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Coptu Sergiu în numele inculpaților, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel, în partea condamnării inculpaților Cecan O. și Cracan (Cecan) D. în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, iar în privința lui Cracan (Cecan) D. și în partea aplicării art. 84 alin. (1) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceste părți de aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, hotărârile atacate au fost menținute.

6.1 În motivarea soluției date, instanța de recurs a menționat, că instanța de apel, la examinarea cauzei, a încălcat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, iar soluția a fost motivată insuficient.

Referitor la recursul avocatului Coptu Sergiu, în numele inculpaților Cecan O. și Cracan (Cecan) D., instanța de recurs a menționat că instanțele de fond au examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv, făcând o apreciere a probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, just încadrând acțiunile lui Cracan (Cecan) D. în baza art. art. 217 alin. (2), 287 alin. (3) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2012, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința, în partea achitării lui Cecan O. pe art. 189 alin.(4) Cod penal și condamnării lui Cracan (Cecan) D. în baza art. 352 alin. (2) lit. b) Cod penal, și stabilirii pedepsei definitive, a fost rejudecată cauza și pronunțată în această parte o hotărîre nouă potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care:

Cecan Oleg a fost condamnat în baza art. 189 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Cracan (Cecan) Dinu, condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 6 luni închisoare și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare, a fost recunoscut vinovat în baza art. 189 alin. (4) Cod penal, și condamnat la 7 ani închisoare, iar conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

7.1 În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că, prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia că vinovăția inculpaților nu și-a găsit confirmare în ședința primei instanțe, deoarece în ședința instanței de apel vinovăția acestora a fost dovedită pe deplin, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal.

8. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs ordinar *avocatul*

Sergiu Coptu în numele inculpaților, invocând temeiurile prevăzute de pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Recurentul a menționat că cercetarea probelor în instanța de apel a fost una formală, aceasta a dat o apreciere greșită probelor administrate pe cauză, fapt care nu a demonstrat vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii de șantaj.

La fel, avocatul a invocat că în instanța de apel partea vătămată Dragoi D. nu s-a prezentat și nu a dat nici o declarație solicitând, prin cerere, examinarea cauzei penale în absența sa, motivând că a fost ocupat la serviciu, susținând declarațiile date anterior.

Astfel, la baza soluției de condamnare pentru șantaj, instanța de apel a pus depozițiile părții vătămate date la urmărirea penală și în prima instanță, în baza cărora inculpatul Cracan (Cecan) D. a fost condamnat pe acest episod pentru samavolnicie, iar Cecan O. a fost achitat. Instanța de apel, prin reaprecierea probelor a adoptat o altă soluție, defavorabilă inculpaților, ceea ce este inadmisibil.

La fel, rejudecând cauza, instanța de apel nu a audiat nici martorul Dragoi A., care este tatăl părții vătămate, și este o probă decisivă a acuzării.

Acesta în mod obligatoriu urma să fie audiat.

A considerat că instanța de apel, pronunțând o nouă hotărâre de condamnare a inculpaților, și-a întemeiat soluția cu privire la vinovăția acestora exclusiv pe declarațiile părții vătămate Dragoi D. și declarațiile martorului Dragoi A. care au fost date citirii în ședința instanței de apel în absența acestora, iar procurorul participant în ședință nici nu a solicitat audierea lor potrivit principiului nemijlocirii, fiind astfel, încălcat principiul contradictorialității și dreptul inculpaților la apărare.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Coptu Sergiu, în numele inculpaților, casată parțial decizia instanței de apel, în partea condamnării inculpaților în baza art. 189 alin. (4) Cod penal și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii atacate au fost menținute.

9.1 În motivarea deciziei sale, instanța de recurs a menționat faptul, că la judecarea cauzei, instanța de apel nu a asigurat contradictorialitatea procesului penal, nu a cercetat nemijlocit, în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv probele, nu a audiat partea vătămată și nici un martor, formulând concluzia de vinovăție a inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal în mod exclusiv pe declarațiile părții vătămate și ale martorului Dragoi A., date în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe, încălcând prevederile art. art. 101, 314 alin. (1), 389 alin. (3) Cod de procedură penală, prin ce s-a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2013, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea achitării lui Cecan O. de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, și condamnării lui Cracan (Cecan) D. în baza art. 352 alin. (2) lit. b) Cod penal, și stabilirii pedepsei definitive, rejudecată cauza și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care:

Conform art. 60 Cod penal și art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui Cracan (Cecan) Dinu în baza art. 217 alin.(2) Cod

penal a fost încetată din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Cecan Oleg a fost condamnat în baza art. 189 alin.(4) Cod penal, la 7 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Cracan (Cecan) Dinu, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și condamnat la 3 ani închisoare, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 7 ani închisoare, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 7 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința atacată a fost menținută.

10.1 În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că concluzia primei instanțe, în partea achitării lui Cecan O. de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, este una pripită și neprobată, din motiv că din materialele prezentate de acuzare și cercetate în ședință, fapta dată a fost dovedită integral, din considerentul că prima instanță ilegal, axându-se pe poziția precum că aplicarea violenței în privința părții vătămate Dragoi D. a avut loc doar din partea inculpatului Cracan (Cecan) D., fără însă a ține cont de declarațiile părții vătămate Dragoi D. și de înregistrările video ridicate de la BC „Banca de Economii” din care s-a constatat că inculpatul Cecan O. a participat la faptele săvârșite de către Cracan (Cecan) D., a mers cu partea vătămată și cu fratele său la Dragoi A. acasă, unde a susținut că ultimii trebuie să achite 3000 euro pentru deteriorarea automobilului care aparține inculpatului Cracan (Cecan) D., a fost alături și la susținut pe acesta în timpul răpirii lui Dragoi D. și maltratării lui în pădure, în preajma s. Dumbrava, mun. Chișinău, a fost și a primit banii pe care i-a trimis din Italia sora părții vătămate.

La fel, instanța de apel a stabilit că prima instanță ilegal a recalificat fapta inculpatului Cracan (Cecan) D. drept samavolnicie, fără a ține cont de faptul că în cauza dată s-a constatat lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii date, acțiunea de samavolnicie fiind una materială și se consumă din momentul survenirii rezultatului, în cazul dat, însă, rezultatul infracțional a fost dobândirea ilicită a sumei de 1500 euro, faptă demonstrată integral.

Instanța de apel, a considerat necesar de a înceta procesul penal, intentat în privința lui Cracan (Cecan) D. în baza art. 217 alin. (2) Cod penal în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală fiindcă conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, „persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.”

11. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar *avocatul Coptu Sergiu în numele inculpaților*, care invocând ca temeiuri de declarare a recursului art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea recunoașterii culpabile a inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, iar în privința lui Cracan (Cecan) D. și în partea aplicării pedepsei definitive, pentru concurs de infracțiuni, conform art. 84 alin. (1) Cod penal, cu menținerea sentinței, prin care Cecan O. a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute

de art. 189 alin. (4) Cod penal, iar Cracan (Cecan) D. a fost condamnat în baza art. art. 287 alin. (3), 352 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei definitive, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani, iar în privința lui Cracan (Cecan) D. să fie menținută decizia instanței de apel, în partea încetării procesului penal pe art. 217 alin. (2) Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspunderea penală.

Recurentul a menționat faptul, că prima instanță a emis o sentință legală și întemeiată bazată pe studierea și analiza declarațiilor părții vătămate și ale martorilor, materialelor cauzei penale, care fiind apreciate din punct de vedere al coroborării lor, corect a ajuns la concluzia despre achitarea lui Cecan O., vinovăția lui nefiind dovedită iar acțiunile lui Cracan (Cecan) D. corect au fost recalificate ca samavolnicie.

Instanța de apel unilateral a făcut trimitere la unele probe din dosar concluzionând că acestea confirmă vina inculpaților în săvârșirea infracțiunii de șantaj, fără a verifica probele acumulate la urmărirea penală și în ședințele de judecată, prin citirea lor și consemnarea în procesul-verbal.

Prin urmare, decizia instanței de apel, care se bazează pe analiza probelor din prima instanță precum și pe argumentele părții acuzării expuse în actul de învinuire ce nu au fost examinate în instanța de apel, este ilegală.

Recurentul consideră că la examinarea cauzei, în instanța de apel, au fost comise erori de drept: cauza penală a fost examinată în absența unei părți prezența căreia era obligatorie conform indicațiilor instanței de recurs, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, acțiunilor inculpatului Cracan (Cecan) D., în partea în care s-a dispus rejudecarea, acestora li s-a dat o încadrare juridică greșită iar în privința inculpatului Cecan Oleg, în partea rejudecării nu au fost întrunite elementele infracțiunii precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 noiembrie 2013, a fost admis recursul apărării, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La adoptarea soluției date, instanța de recurs a reținut, că conform materialelor cauzei, instanța de apel, conducându-se de indicațiile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție menționate în decizia sa din 30 octombrie 2012, audiind opinia participanților la proces privind posibilitatea examinării cauzei în lipsa părții vătămate Dragoi D., a amînat ședința de judecată din 15 ianuarie 2013 (vol. IV, f. d. 106-108) pentru prezența acesteia.

Ulterior, în prezența informației de la Serviciul Grăniceri despre trecerea frontierei de stat și lipsa în țară a părții vătămate, instanța de apel, audiind opinia participanților la proces, a dispus la 12 februarie 2013, începerea examinării cauzei în lipsa părții vătămate, care a fost amînată de mai multe ori, mai apoi, avînd în vedere cererea părții vătămate din 15 mai 2013, despre examinarea cauzei penale în lipsa sa din motivul plecării peste hotare (vol. IV, f. d. 119), instanța de apel a continuat examinarea cauzei în lipsa acesteia, la 21 iunie 2013 fiind pronunțată decizia motivată (vol. IV, f. d. 134).

Astfel, instanța de apel, în decizia de condamnare a inculpaților în baza art. 189

alin. (4) Cod penal, a pus la bază declarațiile părții vătămate Dragoi D. date în prima instanță (vol. IV, f. d. 147), din motivul imposibilității prezenței acesteia în ședințele instanței de apel, însă nu a verificat declarațiile ei prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal al ședinței de judecată (vol. IV, f.d. 133), fapt ce contravine prevederilor alin. (2) art. 414 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel, potrivit art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, nu era în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Instanța de recurs a specificat, că modalitatea de motivare a soluției denotă faptul că instanța de apel a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care nu poate fi corectată de instanța de recurs deoarece soluționarea acesteia ține de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel, care conform art. 414 Cod de procedură penală, trebuie să judece apelurile din punct de vedere a stării de fapt și de drept, deci a legalității și temeiniciei sentinței atacate.

Avînd în vedere cele enunțate, instanța de recurs a conchis, că în cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărîre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

Concomitent, instanța de recurs, conducîndu-se de prevederile art. art. 417 alin. (1) pct. 9¹), 435 alin. (3) Cod de procedură penală, a menționat, că actul procedural, referitor la cercetarea declarațiilor martorului Dragoi A. (vol. IV, f.d. 122-123), efectuată anterior de instanța de apel, decizia căreia este casată, rămîne valabil, iar procesul de examinare a apelurilor urmează să-și reia cursul cu verificarea atît a declarațiilor și probelor materiale examinate de prima instanță cît și a probei cercetate de instanța de apel, menționată mai sus, prin citirea acestora, cu consemnarea în procesul-verbal al ședinței de judecată, conform prevederilor art. 414 alin.(2) Cod de procedură penală.

La fel, instanța de recurs a menționat, că instanța de apel, în decizia sa din 23 mai 2013, just a încetat procesul penal, potrivit art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, intentat în privința lui Cracan (Cecan) D. în baza art. 217 alin.(2) Cod penal în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, fiindcă conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, „persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni ușoare.”

La fel, instanța de apel corect a menținut soluția primei instanțe privind condamnarea lui Cracan (Cecan) D. pe episodul privind săvîrșirea huliganismului agravat „la 19 ianuarie 2009, aproximativ la ora 00⁰⁰, în apropierea blocului locativ amplasat pe adresa str. N. Costin 37, mun. Chișinău, el dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și admițînd în mod conștient survenirea acestor urmări, prin încălcarea grosolană a ordinii publice și prin exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate, s-a adresat cu cuvinte

necenzurate în adresa cet. Bîstrica D., și dînd dovadă de o deosebită obrăznicie, i-a deteriorat acestuia cu pumnii oglinda retrovizorie de la autoturismul personal model „Ford Escort”, n/î C AO 881, precum și i-a defectat cu pumnii unele părți componente ale caroseriei. Apoi, continuîndu-și acțiunile sale huliganice, l-a amenințat cu omor pe cet. Bîstrica D. cu pistolul său personal model „CZ 2075” nr. A359337, pe care îl deținea în baza permisului de portarmă nr. 21/13303, care fiind neîncărcat cu cartușe, îl îndrepta în direcția acestuia și trăgea închizătorul armei, simulînd tragerea unor focuri în direcția lui”, acțiuni care au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs în baza art. art. 329, 416 Cod de procedură penală, a aplicat măsura preventivă în privința lui **Cecan O.** și **Cracan (Cecan) D.** - arestarea preventivă pe un termen de 90 de zile, care urmează a fi calculată din momentul reținerii acestora, cu anunțarea lor în căutare.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința în partea achitării lui Cecan O. de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, condamnării lui Cracan (Cecan) D. în baza art. 352 alin. (2) lit. b) Cod penal și stabilirii pedepsei definitive, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care Cecan Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 189 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Cracan (Cecan) Dinu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 189 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin decizie și pedepselor aplicate prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27.07.2010, în baza art. art. 217 alin. (2), 287 alin. (3) Cod penal, lui Cracan (Cecan) D., i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 7 ani, 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 321 Cod de procedură penală, instanța de apel a examinat cauza în lipsa inculpaților.

Instanța de apel a menționat, că inculpații au fost anunțați în căutare, conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26.11.2013 (f. d. 191-202, vol. IV), iar de către IP Strășeni a fost pornit dosar de căutare a acestora (f. d. 5, 18, vol. V), însă pînă în prezent locul aflării lor nu a fost constatat, astfel cauza a fiind examinată în lipsa inculpaților.

Totodată, instanța de apel a conchis, că în decizie, se v-a expune doar în privința apelului declarat de procuror, din următoarele considerente:

Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 22 aprilie 2011 (f.d. 193-205 vol. III), apelul apărătorului Coptu S. în interesele inculpaților a fost respins ca nefondat, iar prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție (f.d. 251-261 vol. 3) a fost respins ca inadmisibil, recursul apărătorului Coptu S. în interesele inculpaților declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2011, astfel, instanța de apel a conchis, că în privința acestui apel există o decizie definitivă și irevocabilă.

În continuare, la adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că inculpații Cracan (Cecan) D. și Cecan O., presupunînd că partea vătămată Dragoi D., care locuia din luna decembrie 2008, la gazdă amplasată pe adresa str. Nicolae Costin 49/A, mun. Chișinău, i-a denunțat la poliție privitor la păstrarea substanțelor

narcotice, știind despre faptul că acesta are rude care se află la muncă peste hotarele R. Moldova și poate dispune de mijloace financiare, din motiv de răzbunare au hotărât să dobândească prin șantaj de la el mijloace bănești, în proporții considerabile.

Astfel, în vederea atingerii scopului lor criminal, la 09 martie 2009, aproximativ la ora 09⁰⁰, sub pretextul să-i ajute la transportarea unor bunuri, Cracan (Cecan) D. împreună cu fratele său, Cecan O., l-au ademenit pe Dragoi D. în automobilul model „Renault Megan”, n/î C NX 969, și s-au deplasat spre s. Dumbrava, mun. Chișinău. Pe drum, în timpul deplasării Cracan (Cecan) D. și Cecan O. l-au învinovățit pe Dragoi D. de faptul că i-a denunțat la poliție și din cauza lui au probleme, după care, Cracan (Cecan) D. i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii peste corp.

Ajungând în fișia de pădure din marginea s. Dumbrava, mun. Chișinău, la un loc dosit de traseu, l-au coborât violent din automobil, apoi amenințându-l cu moartea și lovindu-l cu palmele peste față, i-au cerut să le transmită bani în sumă de 3000 euro.

Primind amenințările ca reale și înțelegând că ele pot fi realizate, Dragoi D. a acceptat să le transmită banii ceruți dar le-a comunicat că la acel moment nu dispunea de așa sumă de bani. Atunci, în scopul realizării intențiilor sale criminale, s-au deplasat în s. Tătărești, r-nul Strășeni unde, sub amenințări cu moartea și răfuială fizică, l-au impus pe Dragoi D. sub un nou pretext inventat, precum că a deteriorat automobilul ce aparține lui Cracan (Cecan) D. și îi este dator cu 3000 euro, să ceară ajutor material de la tatăl său, Dragoi A., iar ulterior să le transmită banii nominalizați. Ca rezultat, Dragoi A. a telefonat în Italia fiicei sale Dragoi O. și a rugat-o să-i transmită fiului său Dumitru suma de bani.

După discuția cu cet. Dragoi A., la 09 martie 2009, aproximativ la orele 17⁰⁰-18⁰⁰, Cracan (Cecan) D. împreună cu Cecan O. și Dragoi D. s-au deplasat cu automobilul în mun. Chișinău, str. Nicolae Costin 49 „A”, unde după răpire l-au privat pe ultimul de libertate în subsolul casei de locuit amplasată pe adresa indicată supra, pentru a se asigura că vor primi banii ceruți și a exclude eventuala adresare la poliție.

În continuarea acțiunilor lor criminale, la 10 martie 2009, aproximativ la orele 10⁰⁰-11⁰⁰, Cracan (Cecan) D. împreună cu Cecan O. l-au urcat pe Dragoi D. în automobilul model „Renault Megan”, n/î C NX 969 și s-au deplasat la reprezentanța nr. 1 a „Băncii de Economii” din mun. Chișinău, str. V. Lupu 18, unde ultimul, sub control, a primit 1500 euro, transferați de sora sa Dragoi O., echivalentul a 20273,25 lei, conform cursului oficial al BNM la data săvârșirii infracțiunii, după care s-au reîntors pe str. Nicolae Costin 49 „A” și le-a transmis banii ceruți.

Instanța de apel a calificat acțiunile lui Cracan (Cecan) D. și Cecan O. în baza art. 189 alin. (4) Cod penal, *șantajul, adică acțiuni intenționate manifestate în cererea de a transmite bunurile proprietarului, amenințând cu violență persoana, acțiuni săvârșite de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate, prin amenințare cu moartea și urmat de dobândirea bunurilor cerute, însoțite de răpirea proprietarului.*

Astfel, instanța de apel a enunțat, că vinovăția linculpaților de săvârșirea infracțiunii de șantaj asupra părții vătămate Dragoi D., este demonstrată prin următoarele probe cum ar fi: declarațiile părții vătămate Dragoi D., care fiind audiat în prima instanță a menționat, că „A fost dus într-o pădure de lângă traseul Poltava.

În pădure au coborât din automobil și Cracan (Cecan) D i-a spus că el este vinovat de faptul că au fost găsite substanțele narcotice despre care el a comunicat polițiștilor, că inculpații au cheltuit în legătură cu acest fapt mulți bani și că el trebuie să le întoarcă o sumă în Euro, a fost înjosit de către inculpați, a fost numit cu cuvinte necenzurate, i-au zis, că dacă nu le dă banii v-a rămîne calic pe viață, era presat psihologic, Cracan (Cecan) D. l-a lovit cu pumnul în nas, de la ce a curs sînge, Cecan O îl lovea peste corp. Nu ține minte dacă a fost legat de copac.

A fost amenințat că trebuie să le dea suma în Euro.

El a acceptat de frică, însă le-a spus că n-are bani, dar inculpații i-au spus că el are rude în Italia și va găsi. Întorcîndu-se în mun. Chișinău, seara, de către inculpați fost dus într-un beci unde a fost ținut toată noaptea.

A declarat că putea să iasă și să fugă din acel beci, dar nu a încercat deoarece îi era frică, era distrus psihologic. A doua zi la bancă a mers cu Cracan (Cecan) D. și Cecan O., în incinta băncii a mers Cecan O., sora i-a trimis suma de 1500 euro sumă pe care el a primit-o la o filială a băncii din sectorul Buiucani, după care cu acesta au mers acasă amplasată pe adresa str. N. Costin 49 „A”, unde ulterior a venit și Cracan (Cecan) D., căruia i-a transmis suma de 1500 Euro.

Inculpații i-au dat termen de o zi ca să le dea încă 3000 Euro.” (f. d. 70-77, vol. III); martorului Dragoi A., care fiind audiat în prima instanță a menționat, că „Fiul i-a spus, că a fost dus de frații Cracan (Cecan) D. și Cecan O. într-o pădure din regiunea localității Dumbrava, pentru a discuta o întrebare cu banii. În timpul deplasării, în automobil a fost lovit de frații Cecan.

La fel a fost bătut de aceștia și în regiunea Dumbrava, unde l-au dus.

Fiul i-a spus că frații Cecan l-au închis într-un beci din casa unde locuia el la gazdă. Cît timp a fost ținut în beci, el nu știe.

El tot timpul a ținut legătură telefonică cu feciorul său Dumitru.” (f. d. 78-80, vol. III).

De asemenea, instanța de apel a constatat, că vina inculpaților în săvîrșirea șantajului asupra părții vătămate Dragoi D., se mai dovedește pe deplin prin următoarele probe scrise și documente, care coroborează cu probele analizată mai sus, cum ar fi: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11 martie 2009 (f. d. 16-26, vol. II); procesul-verbal de examinare CD-R recordable model „Ridata” 50x700MB 80 min. cu imaginile video ridicate de la filiala nr. 1 a „Băncii de Economii”, amplasată pe adresa str. V. Lupu, mun. Chișinău din 15.06.2009 (f. d. 45, vol. II); procesul-verbal de ridicare din 12.03.2009 de la „Banca Economii” filiala nr. 1, amplasată pe adresa str. V. Lupu, mun. Chișinău (f. d. 48-50, vol. II); procesul-verbal de ridicare din 21.03.2009 a precoderului model „Panasonic” de la partea vătămată Dragoi D. cu înregistrările audio a discuțiilor efectuate între partea vătămată Dragoi D., bănuitul Cecan O. și necunoscutul pe nume „Profil” din 20.03.2009 (f. d. 58, vol. II); procesul-verbal de examinare a CD-R model „Memorex” 52x700MB 80 min., pe care este înregistrat convorbirea între persoana necunoscută pe nume „Profil”, partea vătămată Dragoi D. și bănuitul Cecan O. la 20.03.2009 cu anexa stenogramei redată pe 2 file (f. d. 61, vol. II); concluzia raportului de expertiză biologică nr. 192 din 31.03.2009, (f. d. 83-85, vol. II); procesele-verbale de efectuare a confruntărilor între partea vătămată, martori și bănuți Cecan O. și Cracan (Cecan) D. (f. d. 124-134, vol. II).

La fel, instanța de apel a reținut, că în afară de infracțiunea de șantaj,

inculpatului Cracan (Cecan) D. i-au fost incriminate și infracțiunile prevăzute de art. art. 217 alin. (2), 287 alin. (3) Cod penal, iar prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Cracan (Cecan) D. a săvârșit și păstrarea substanțelor narcotice în proporții mari, fără scop de înstrăinare și huliganismul agravat.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76, 84 alin. (1) Cod penal.

14. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar *avocatul Coptu S. în numele inculpaților*, care invocând ca temeiuri de declarare a recursului art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea recunoașterii culpabile a inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal și pedepsei aplicate, iar în privința lui Cracan (Cecan) D. și în partea aplicării pedepsei definitive, pentru concurs de infracțiuni, conform art. 84 alin. (1) Cod penal, cu menținerea sentinței, prin care Cecan O. a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, iar Cracan (Cecan) D. a fost recunoscut vinovat în baza art. art. 217 alin. (2), 287 alin.(3), 352 alin. (2) lit.d) Cod penal, cu menținerea pedepsei închisorii aplicate lui Cracan (Cecan) D. doar în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, pe termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, conform art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani, iar în ce privește condamnarea ultimului în baza art. art. 217 alin. (2), 352 alin. (2) lit. d) Cod penal, să fie dispusă încetarea procesului penal din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală conform art. 60 Cod penal, și a exclude aplicarea pedepsei pentru concurs de infracțiuni în privința inculpatului Cracan (Cecan) D..

Recurentul menționează faptul, că prima instanță a emis o sentință legală și întemeiată, bazată pe studierea și analiza declarațiilor părții vătămate și ale martorilor, materialelor cauzei penale, care fiind apreciate din punct de vedere a coroborării lor, corect a ajuns la concluzia despre achitarea lui Cecan O., vinovăția lui nefiind dovedită iar acțiunile lui Cracan (Cecan) D. corect au fost recalificate ca samavolnicie.

Instanța de apel unilateral a făcut trimitere la unele probe din dosar concluzionând, că acestea confirmă vina inculpaților de săvârșirea infracțiunii de șantaj, fără a verifica aceste probe care au fost acumulate la urmărirea penală și în ședințele de judecată, prin citirea lor și consemnarea în procesul-verbal.

Prin urmare, decizia instanței de apel, care se bazează pe analiza probelor efectuată de prima instanță, precum și pe argumentele părții acuzării expuse în actul de învinuire ce nu au fost examinate minuțios în instanța de apel, este ilegală.

Recurentul consideră, că la examinarea cauzei, în instanța de apel, au fost comise erori de drept: cauza penală a fost examinată în absența unei părți, prezența căreia era obligatorie conform indicațiilor instanței de recurs, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, acțiunilor inculpatului Cracan (Cecan) D., în partea în care s-a dispus rejudecarea, li s-a dat o încadrare juridică greșită, iar în privința inculpatului Cecan O. în partea rejudecării, nu au fost întrunite elementele infracțiunii precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

De asemenea, recurentul invocă și faptul că instanța de apel neîntemeiat a motivat soluția sa prin faptul, că declarațiile părții vătămate Dragoi D. depuse la faza

judecării apelurilor, sunt identice cu cele depuse la faza cercetării judecătorești, deoarece declarațiile părții vătămate din cadrul ședinței instanței de apel au fost modificate esențial, de natură să susțină declarațiile inculpaților, la fel ca și declarațiile martorului Dragoi A. (tatăl părții vătămate).

În continuare apărarea a invocat, că partea vătămată Dragoi D. a recunoscut în declarațiile sale faptul existenței unei restanțe față de inculpați la serviciile comunale; inculpații nu au dus în eroare părinții părții vătămate, precum că fiul lor Dragoi D. a accidentat automobilul lor, deoarece partea vătămată Dragoi D. singur fiind audiat în ședința instanței de apel a indicat circumstanțe de fapt noi, anterior necunoscute de partea acuzării și de către instanța de judecată și care a fost motivul real, reieșind din care el a spus părinților săi faptul că a deteriorat un automobil; prima instanță corect nu a acordat credibilitate declarațiilor părții vătămate, care nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare din motiv că aceste declarații nu sunt confirmate de alte probe, în acest sens pot fi invocate și declarațiile noi depuse de el în instanța de apel; prima instanță corect a concluzionat că lipsesc probe care ar demonstra faptul aplicării violenței împreună cu privarea de libertate ori răpirea părții vătămate, și la acest compartiment procurorul nu a prezentat suficiente probe, iar partea vătămată Dragoi D. a menționat faptul că el a avut posibilitate de a ieși din încăperea în care a invocat că a fost amplasat, și de fapt aceasta denotă faptul că el nu a fost închis, deoarece alte probe la acest compartiment, decât declarațiile părții vătămate, partea acuzării nu a prezentat.

Referitor la condamnarea inculpatului Cracan (Cecan) D. în baza art. 352 alin. (2) Cod penal, de către prima instanță, apărarea a menționat, că această infracțiune face parte potrivit art. 16 Cod penal, din categoria infracțiunilor mai puțin grave și potrivit art. 60 Cod penal, termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere penală a expirat și în acest temei se impune soluția încetării procesului penal conform art. 60 Cod penal,

14.1. Avocatul Radu D. în numele inculpaților, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, la fel a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței și cu reducerea în temeiul art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, a pedepsei aplicate inculpatului Cracan (Cecan) Dinu drept recompensă pentru încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzei.

În motivarea recursului, apărarea a invocat, că Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție din 29.11.2011, urma să admită recursul ordinar declarat de apărare, dar nu să-l respingă, deoarece procurorul a contestat încadrarea juridică greșită a faptei incriminate în sensul agravării și nu a supus criticii individualizarea pedepsei.

În același context, apărarea a invocat, că instanța de recurs, în dispozitivul său, greșit a indicat o soluție care nu este prevăzută de art. 435 Cod de procedură penală, și anume „Respinge, ca inadmisibil recursul ordinar declarat...”, deoarece Legea expres prevede o soluție concretă alin. (1) pct. 1) „respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate”, însă contrar acestor cerințe, instanța de recurs potrivit dispozitivului a indicat doar fraza „Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocat”, adică lipsește fraza „cu menținerea hotărârii atacate”.

La fel, în dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29.11.2011, în viziunea apărării s-a mai comis o eroare gravă și anume, la sfârșitul

acestui a fost inclusă propoziția „În rest se mențin hotărârile atacate”, ceea ce în consecință a format unele concluzii care nu mai pot fi contestate „...casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22.04.2011 în partea condamnării inculpaților Cecan O. și Cracan (Cecan) D. în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal și dispune rejudecarea cauzei în această parte”.

Deci, în opinia recurentului, pentru fapta de șantaj prevăzută de dispoziția art. 189 Cod penal, în privința inculpaților a rămas în vigoare doar sentința primei instanțe pe care instanța de recurs la sfârșitul dispozitivului a menținut-o prin fraza „În rest se mențin hotărârile atacate”, apărarea a contestat în recurs atât sentința cât și decizia instanței de apel, iar procurorul a contestat doar decizia instanței de apel care a fost casată parțial.

La rejudecarea cauzei, atât instanța de apel cât și instanța de recurs ulterior rejudecării cauzei urmau să adopte soluții cu respectarea prevederilor art. 436 Cod de procedură penală.

Astfel, sub aspect procedural, inclusiv art. 6 din CțEDO, toate deciziile ulterioare adoptate de instanțele de apel și recurs după decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29.11.2011, prin care s-a rejudecat legalitatea sentinței, sunt contrare art. 436 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel prin faptul că a constatat în decizia sa precum că nu este necesar și nu examinează apelul declarat de avocatul Coptu S. în numele inculpatului Cracan (Cecan) D., după o sentință de condamnare pentru o infracțiune gravă art. 352 alin. (2) lit. d) Cod penal, l-a condamnat pe Cracan (Cecan) D. în baza art. 189 alin. (4) Cod penal, lipsindu-l pe ultimul de a-și exercita a doua cale de atac apelul.

15. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate și expune următoarele considerente în vederea susținerii acesteia statuări.

Așadar, pornind de la expunerea argumentelor privitor la soluția de inadmisibilitate a recursurilor ordinare declarate de apărare, Colegiul penal amintește că potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute exhaustiv de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Drept temei pentru declararea recursurilor ordinare, apărarea a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând criticele formulate, prin prisma temeiurilor circumscrise cazurilor de

casare prevăzute de pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs apreciază argumentele invocate de recurenți ca fiind nefondate, avînd în vedere în acest sens următoarele considerente.

La caz, se constată că titularii cererilor de recurs critică soluția instanței de apel, din considerentul că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia condamnării inculpaților în baza art. 189 alin. (4) Cod penal, enunțînd în acest sens lipsa în acțiunile inculpatului Cecan O. a elementelor constitutive ale infracțiunii vizate, cît și greșita reîncadrare, efectuată de către instanța de apel a acțiunilor inculpatului Cracan (Cecan) D. din componența infracțiunii de samavolnicie în cea de șantaj.

Astfel, în probarea alegațiilor invocate, recurenții au descris în conținutul recursurilor un șir de probe și circumstanțe, care în opinia lor nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare sau au fost apreciate unilateral, creîndu-se astfel impresia că instanța este părtinitoare.

Însă, verificînd materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelurilor instanța a examinat prezenta cauză penală în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților Cecan O. și Cracan (Cecan) D. de săvîrșirea infracțiunii incriminate în baza art. 189 alin. (4) Cod penal, inclusiv inculpatul Cracan (Cecan) D. și în baza art. art. 217 alin. (2), 287 alin. (3) Cod penal, și în baza acestor legi fiindu-le stabilite pedepsele, lui Cecan O. 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, iar lui Cracan (Cecan) D., potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, definitiv 7 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Referitor la infracțiunea incriminată inculpaților, prevăzută de art. 189 alin. (4) Cod penal.

Colegiul penal conchide, că instanța de apel corect a apreciat critic afirmațiile inculpaților prin care se susține, că nu au dobîndit prin șantaj de la partea vătămată Dragoi D. mijloace bănești, în suma de 1500 euro și în afară de suma de bani pentru gazdă, de la Dragoi D. nu au cerut nimic, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date cu scop de apărare.

În conexiunea celor relatate, Colegiul penal relevă, că instanța de apel corect a considerat neîntemeiată soluția primei instanțe de respingere ca neveridice declarațiile părții vătămate Dragoi D. precum și a martorului, care au fost depuse în prima instanță sub jurămînt și preîntîmpinare de răspundere penală (*art. art. 311, 312 Cod penal*).

La fel, instanța de apel a considerat corect, că prima instanță nu a luat în considerație mijloacele materiale de probă, documentele care au servit drept temei în aprecierea veridicității declarațiilor administrate în instanță de partea vătămată, ori, acesta a fost unica persoană care putea cunoaște evenimentele faptului infracțional și declarațiile ultimului au fost supuse verificării inițiale la faza urmăririi penale, care a avut scopul de a stabili dacă există sau nu faptul infracțiunii și dacă declarațiile victimei și ale martorilor sunt sau nu confirmate și prin alte probe.

În continuare, Colegiul penal enunță, că instanța de apel la fel corect a

considerat, că prima instanță greșit a apreciat drept veridice declarațiile nemotivate și neconfirmate ale inculpaților, care evident nu corespundeau circumstanțelor constatate de organul de urmărire penală și dezvăluite în proces de către partea acuzării, ori, invocarea de către inculpați a faptului că Dragoi D. ar fi avut o datorie față de aceștia pentru chirie, nu rezistă nici unei critici, deoarece faptul dat ar fi fost declarat părinților părții vătămate, fără inventarea motivului precum că ultimul i-a deteriorat mijlocul de transport și suma prejudiciului ar fi 3000 euro.

De asemenea, instanța de apel corect a considerat că declarațiile inculpaților au reflectat faptul, că cererea și primirea sumei de 1500 euro nu are nimic comun cu suma pentru chirie, cu care își motivează faptele inculpații (*conform declarațiilor acestora, datoria lui Dragoi D. ar constitui aproximativ 1500 lei și nicidecum suma de 3000 euro sau 1500 euro*), ori, în cazul de față inculpații urmau să-și primească banii pentru chirie fără a induce în eroare părinții părții vătămate.

Astfel, Colegiul penal conchide, că instanța de apel corect a pus la baza hotărârii de condamnare următoarele probe: declarațiile părții vătămate Dragoi D. și a martorului Dragoi A. din cadrul primei instanțe (f. d. 70-77, 78-80, vol. III); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.03.2009 și aume examinarea locului în pădure în apropierea s. Dumbrava, mun. Chișinău, unde au fost găsite urme de sânge așa cum a indicat partea vătămată (f. d. 16-26, vol. II); procesul-verbal de examinare a CD-R recordable model „Ridata” 50x700MB 80 min, cu imaginile video ridicate de la filiala nr. 1 „Banca de Economii”, amplasată pe adresa str. V. Lupu, mun. Chișinău din 15.06.2009, unde este arătat cum cet. Dragoi D. primește bani în valută euro împreună cu Cecan O, iar ultimul după ce partea vătămată a primit banii i-a luat din mână cecul de confirmare că a fost încasată suma de bani (f. d. 45, vol. II); procesul-verbal de ridicare din 12.03.2009 de la „Banca de Economii” filiala nr. 1, amplasată pe str. V. Lupu, mun. Chișinău, a confirmării precum că cet. Dragoi D. la 10.03.2009 a primit suma de 1500 euro, expeditor fiind Dragoi O., țara de origine Italia (f. d. 48-50, vol. II); procesul-verbal de ridicare din 21.03.2009 a precoderului model „Panasonic” de la partea vătămată Dragoi D. cu înregistrările audio a discuțiilor efectuate între partea vătămată Dragoi D., bănuitul Cecan O. și necunoscutul pe nume „Profil”, unde Cecan O. a declarat că banii primiți de la Dragoi D. în sumă de 1500 euro, au fost drept răzbunare pentru că partea vătămată l-a denunțat pe el și fratele acestuia la poliție, precum și pentru faptul că ei au avut de suferit pentru aceasta (f. d. 58, vol. II); procesul-verbal de examinare a CD-R model „Memorex” 52x700MB 80 min., pe care este înregistrată convorbirea audio efectuată între persoana pe nume „Profil”, partea vătămată Dragoi D. și bănuitul Cecan O. la 20.03.2009 cu anexa stenogramei redată pe 2 file (f. d. 61, vol. II); concluzia raportului de expertiză biologică nr. 192 din 31.03.2009, care confirmă declarațiile părții vătămate Dragoi D. referitor la faptul că în pădurea unde a fost lovit de către inculpați, i-a curs sânge din nas, ori, potrivit acestei concluzii, petele și prelingerile de culoare brună de pe frunzele ridicate de la fața locului, este sânge uman și nu se exclude proveniența acestora anume de la cet. Dragoi D. (f. d. 83-85, vol. II); procesul-verbal de efectuare a confruntărilor între partea vătămată, martori și bănuiti, unde Dragoi D. și Dragoi A. indică la inculpați ca la persoanele care anume au fost la ei acasă și au cerut bani pentru reparația automobilului, mai mult, partea vătămată a menționat direct, că anume inculpații au estorcat banii în sumă de 3000 euro, prin amenințare cu moartea și aplicarea violenței, după care a fost privat și de libertate

(f. d. 124-134, vol. II).

Referitor la concluzia primei instanțe prin care a declarat nulitatea actului procedural, întocmit în urma interceptării și înregistrării convorbirilor post infracționale purtate de inculpatul Cecan O., interceptări autorizate de către judecătorul de instrucție și efectuate de către organul de urmărire penală în exclusivitate pentru a verifica dacă au avut loc circumstanțele indicate de partea vătămată, în raport cu inculpații, instanța de apel a concluzionat corect că, prima instanță greșit a făcut referire în cazul dat la prevederile art. 251 Cod de procedură penală, indicând la lipsa sursei de proveniență a probei declarate de către organul de urmărire penală.

Deci, motivarea primei instanțe este neîntemeiată, având în vedere, că sursa de proveniență a probei este acțiunea de interceptare a convorbirilor audio, efectuată de către organul de urmărire penală, cu autorizarea judecătorului de instrucție.

În calitate de probe, în cazul de față fiind datele factice dobândite de către organul de urmărire penală în urma efectuării acțiunii concrete de urmărire penală, informațiile furnizate de inculpatul Cecan O. în timpul discuțiilor cu partea vătămată și un necunoscut.

Identitatea necunoscutului în acest caz nu este factorul determinant al existenței sau inexistenței probei obținute, (*art. 93 Cod de procedură penală*) și nu necunoscutul este sursa care urma a fi verificată în instanța de judecată, ci partea vătămată și inculpatul Cecan O., care de altfel a recunoscut purtarea acestor discuții înregistrate (*art. 94 Cod de procedură penală*), astfel, temeiuri prevăzute de art. 251 Cod de procedură penală, care ar duce la nulitatea actelor procedurale, nu sunt în cazul de față.

În același context, Colegiul penal este de opinia, că instanța de apel corect a conchis, că vinovăția lui Cecan O. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, este pe deplin confirmată prin probele administrate în speță, ori, conform declarațiilor părții vătămate Dragoi D. și din înregistrările video ridicate de la „Banca de Economii”, este evident, că Cecan O. a luat parte la faptele săvârșite de către fratele său Cracan (Cecan) D., a mers cu partea vătămată și cu fratele său la Dragoi A. acasă unde a susținut că Dragoi D. trebuie să achite suma de 3000 euro pentru deteriorarea automobilului lui Cracan (Cecan) D., a fost alături și l-a susținut pe Cracan (Cecan) D. în timpul răpirii lui Dragoi D. și maltratării lui în pădure, a fost și a primit suma de bani pe care a trimis-o din Italia, sora părții vătămate.

Iar în ce privește vinovăția inculpatului Cracan (Cecan) D. de săvârșirea infracțiunii de șantaj, instanța de apel corect a menționat, că prima instanță neîntemeiat a recalificat aceste acțiuni ale inculpatului în componența infracțiunii de samavolnicie prevăzută de art. 352 Cod penal, care este o infracțiune materială, consumându-se din momentul survenirii rezultatului, ori, rezultatul infracțional a fost dobândirea ilicită a sumei de 1500 euro, care nu depășește suma de 50000 lei, prevăzută ca rezultat prejudiciabil în dispoziția normei penale speciale, fapt care demonstrează lipsa laturii obiective a infracțiunii de samavolnicie.

Referitor la infracțiunile incriminate inculpatului Cracan (Cecan) D. prevăzute de art. art. 217 alin. (2), 287 alin. (3) Cod penal.

La acest compartiment, Colegiul penal enunță, că instanța de apel corect a statuat, că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Cracan (Cecan) D. a săvârșit

și păstrarea substanțelor narcotice în proporții mari, fără scop de înstrăinare și huliganismul agravat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate în speță și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel corect a stabilit, că vina inculpatului Cracan (Cecan) D. privind păstrarea substanțelor narcotice în proporții mari, fără scop de înstrăinare și huliganismul agravat se dovedește integral prin următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care combat și argumentele apelului apărării în interesele inculpatului Cracan (Cecan) D., după cum urmează: declarațiile martorilor Bîstrica D. (f. d. 66-68, vol. III); Bîstrica S. (f. d. 82, 83, vol. III); Dragoi D. (f. d. 69-70, vol. III); inculpatului Cracan (Cecan) D. care a recunoscut pe deplin vina sa în păstrarea substanțelor narcotice la domiciliul său (f. d. 86-verso-88, vol. III); procesul-verbal de percheziție efectuată la 19.01.2009 la domiciliul lui Cracan (Cecan) D. amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. N. Costin. 49/A, în cadrul căreia *a fost depistat și ridicat un pachet din material polimeric cu substanțe narcotice sub formă de marihuană în cantitate de 89.93 gr.* (f. d. 93, vol. I); procesul-verbal de percheziție efectuată la 19.02.2009 la domiciliul temporar al lui Cracan (Cecan) D. amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Decebal 23, ap. 126, în cadrul căreia *a fost depistat și ridicat un pachetel polimeric cu substanțe narcotice sub formă de marihuana în cantitate de 14,23 gr.* (f. d. 97-98, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor și substanțelor ridicate în cadrul perchezițiilor la domiciliile lui Cracan (Cecan) D. amplasate pe adresele mun. Chișinău, str. N. Costin. 49 „A” și bd. Decebal, 23, ap. 126, în cadrul cărora *au fost depistate și ridicate - substanțe narcotice sub formă de marihuana în cantitate de 89,93 gr. și respectiv un pachetel din material polimeric cu substanțe narcotice sub formă de marihuană în cantitate de 14,23 gr.* (f. d. 121, vol. I); raportul de expertiză chimică nr. 70 din 20.02.2009 potrivit căruia *masele vegetale de culoare verde, uscate în două pachete din material polimeric ridicate la 19.01.2009 în cadrul perchezițiilor, efectuate la domiciliul permanent și temporar a lui Cracan (Cecan) D. amplasate pe adresele mun. Chișinău, str. N. Costin 49/A și bd. Decebal 23, ap.126 reprezintă substanță narcotică marihuana, cu masa totală de 104.16 gr. (14, 23-89,93 gr., masă uscată)* (f. d. 119-120, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.01.2009, în cadrul căreia au fost depistate și examinate deteriorările caroseriei și oglinzii retrovizoare din partea stîngă a autoturismului ce-i aparține lui I. Bîstrica model „Ford Escort” (f. d. 25-27, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.01.2009, în cadrul căreia *a fost examinat autoturismul model „BMW 730” ce-i aparținea inculpatului Cracan (Cecan) D., în cadrul cercetării în spatele salonului autoturismului a fost depistată și ridicată o gentuță în care se afla un pistol model „CZ 2075” cu nr. A359337 și permisului de portarmă nr. 21/13503 pe numele lui Cecan D.* (f. d. 28-30, vol. I); procesul-verbal de examinare a pistolului model „CZ2075” cu nr. A359337 și a permisului de portarmă nr. 21/13503 pe numele lui Cecan D., ridicate în cadrul cercetării la fața locului din 19.01.2009 (f. d. 54, vol. I); pistolul model „CZ2075” cu nr. A359337 și permisul de portarmă nr. 21/13 503 pe numele lui Cecan D., ridicate în cadrul cercetării la fața locului din 19.01.2009.

În continuare, instanța de apel corect a apreciat critic declarațiile inculpatului

Cracan (Cecan) Dinu prin care acesta a susținut, că „nu a avut cu el pistol, nu l-a folosit, nu l-a arătat, nu a lovit automobilul lui Bîstrica D., nu a încălcat ordinea publică în timpul conflictului și nu el a fost inițiatorul conflictului”, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpat ca o metodă de apărare, fiind combătute de celelalte probe analizate mai sus și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și care demonstrează cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea huliganismului agravat.

La capitolul individualizării pedepsei, Colegiul penal conchide, că instanța de apel corect a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 84 Cod penal, menționând în acest sens, că în cauză lipsesc careva circumstanțe agravante, inculpații Cracan (Cecan) D și Cecan O. anterior nu au fost atrași la răspundere penală, sunt caracterizați pozitiv, astfel că, corectarea și reeducarea inculpaților, este posibilă, doar prin izolarea acestora de societate, prin aplicarea pedepsei închisorii pe termen de 7 ani fiecare, adică minimul pedepsei prevăzut la art. 189 alin. (4) Cod penal, la momentul săvârșirii infracțiunii, iar conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, corect i-a stabilit lui Cracan (Cecan) D., pedeapsa definitivă 7 ani 6 luni închisoare.

Prin urmare, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel corect și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar criticele formulate de recurenți, enunțate la pct. 14., 14.1. ale prezentei decizii, prin care se susține că Cecan O. și Cracan (Cecan) D. nu se fac vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (4) Cod penal, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și, a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărârile atacate în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursurile declarate în prezenta cauză sunt vădit neîntemeiate.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recursuri privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește, că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atribuțiile exclusive ale instanțelor de fond.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție se reține, că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică, că pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța

între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecătii o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, ori, în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurenți, Colegiul penal, verificînd materialele dosarului, specifică că judecînd apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, adoptînd o soluție corectă.

Referitor la critica apărării enunțată la pct. 14.1. al prezentei decizii, prin care se susține, că de către instanțele de judecată nu a fost respectat art. 436 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că această critică nu-și găsește confirmare în speță, or, instanța de apel a ținut cont de indicațiile instanței de recurs, audiind potrivit principiului nemijlocirii partea vătămată Dragoi D..

Mai mult, Colegiul penal găsește întemeiată concluzia instanței de apel, referitor la expunerea în decizie doar asupra apelului declarat de procuror, deoarece prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22.04.2011 (f. d. 193-205, vol. III), apelul avocatului S. Coptu în numele inculpaților Cracan (Cecan) D. și Cecan O. a fost respins ca nefondat, iar prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29.11.2011, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de apărare în numele inculpaților nominalizați împotriva deciziei instanței de apel vizate supra, ori, instanța de apel corect a reținut, că în privința apelului apărării există o decizie definitivă și irevocabilă.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

În virtutea considerentelor expuse constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpaților, nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către titularii cererilor de recurs.

16. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocații Sergiu Coptu și Dumitru Radu în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, în cauza penală privindu-i pe *Cracan (Cecan) Dinu Stepan* și *Cecan Oleg Stepan*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 decembrie 2015.

Președinte

Petru Moraru

Judecătorii

Ion Guzun

Valentina Clevadi